

Nagykároly, 1908. január 8. – Budapest, 1979. január 9.

Dzsentrícsaládból származott. A budapesti Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetem Jog- és Államtudományi Karán szerzett doktorátust. Előbb Nyíregyházán, majd 1937-től Budapesten folytatott ügyvédi gyakorlatot. 1931-ben belépett a Független Kisgazdapártba, 1936-tól a párt ügyésze. 1939-ben képviselőjelölt volt a mátészalkai választókerületben, de a szavazatok 34 százalékával alul maradt. Magyarországnak az antikomintern paktumhoz való csatlakozása után elhidegült a párttól, nem helyeselte Tildy Zoltán és a pártvezetőség óvatoskodó politikáját. Megalakulásakor, 1943-ban csatlakozott az FKGP Polgári Tagozatához, részt vett az oktatási és kulturális bizottság ülésein. A német megszállás alatt az ellenállási mozgalomban a Szociáldemokrata Párttal működött együtt. 1945. január 21-től 1945 májusáig a Budapesti Nemzeti Bizottság titkára, 1945 májusától 1945. október 7-ig a fővárosi törvényhatósági bizottság kisgazdapárti csoportjának vezetője. 1945. április 2-án Budapesten választották be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. augusztus 20-tól az FKGP Országos Intéző Bizottságának tagja. 1945. október 7-én ismét bekerült a budapesti törvényhatósági bizottságba. 1945. november 4-én a nagy-budapesti választókerületben nemzetgyűlési képviselő lett. 1945. november 23 és 1946. február 27. között a Belügyminisztérium politikai államtitkára. Aláírta a baloldali kisgazdapártiak 1946. március 7-i nyilatkozatát, amely a pártvezetőség álláspontjával szemben támogatta a Baloldali Blokk követeléseit. A baloldali Fórum Klub alapító tagja, főügyésze. 1946. október elején kilépett a pártból, de Nagy Ferenc miniszterelnök lemondása után, 1947. június 2-án visszalépett. 1947. augusztus 27-én törökországi követévé nevezték ki. 1947. augusztus 31-én a párt országos listáján ismét képviselővé választották, de diplomáciai megbízatása miatt október 21-én lemondott mandátumáról. 1949 tavaszán a kommunista párt hatalomátvétele miatt elhagyta állomáshelyét, és nem tért vissza Magyarországra. Portugáliában, Libanonban, Franciaországban élt, majd Chilébe költözött. 1963-ban Barcs Sándor segítségével hazatért; az IBUSZ sajtóosztályán és a Magyar Szemlénél dolgozott.